

Christus Rex

Br. 22 | God. VI/4 | AD 2019.

OTPADNIČKA SINODA:

AMAZONIJA

AMAZONIJA ▪ SINODA

GLOBALIZAM ▪ POGANSTVO

FRATERNITAS SACERDOTALIS SANCTI PII X ▪ AUSTRIJSKI DISTRIKT ▪ AD MMXIX

DUHOVNA OBNOVA

DVORAC JAIDHOF
3542 GFÖHL
AUSTRIJA

TEMA: POSLJEDNJE STVARI

6. ožujka – 8. ožujka 2020.
Petak, navečer – Nedjelja, podne

PRIJEVOZ OSIGURAN PREMA DOGOVORU

Duhovna obnova sastoji se od nagovora, razmatranja, sv. Misa i molitve u tišini da bismo spoznali Božju volju i donijeli prave odluke za naš kršćanski život.

PRIJAVE: ▪ **fsspxhr@gmail.com**
▪ Prigodom sv. Misa Svećeničkoga bratstva sv. Pija X

DUHOVNU OBNOVU VODE: **p. Marko Tilošanec**
p. Kornelije Grgić

RASPORED SV. MISA

KAPELA SV. JOSIPA

Jurja Denzlera 37 – 10000 Zagreb

22. 12.	**IV. nedjelja Došašća**	**10 h**
23. 12. (pon.)	**Svagdan Došašća**	**6 h**
24. 12. (ut.)	**Badnjak**	**6 h**
25. 12. (sri.)	**Rođenje Gospodinovo – Božić**	**Ponoćka, 10 h**
26. 12. (čet.)	**sv. Stjepan, prvomučenik**	**18 h**
29. 12.	**Nedjelja u božićnoj osmini**	**10 h**
31. 12. (ut.)	**VII. dan božićne osmine**	**18 h**
1. 1. (sri.)	**Božićna osmina (Obrezanje Gospodnje)**	**18 h**
3. 1.	**Svagdan (prvi petak)**	**18 h**
4. 1.	**Svagdan (prva subota)**	**18 h**
5. 1. (ned.)	**Ime Isusovo**	**10 h**
6. 1. (pon.)	**Bogojavljenje (Sveta tri kralja)**	**18 h**

KAPELA SV. JERONIMA

Zrinsko-frankopanska 58 – 21000 Split

22. 12.	**IV. nedjelja Došašća**	**18 h**
23. 12. (pon.)	**Svagdan Došašća**	**6 h**
24. 12. (ut.)	**Badnjak**	**6 h**

25. 12. (sri.)	**Rođenje Gospodinovo – Božić**	**Ponoćka, 9 h**
26. 12. (čet.)	**sv. Stjepan, prvomučenik**	**9 h**
29. 12.	**Nedjelja u božićnoj osmini**	**18 h**
30. 12. (pon.)	**VI. dan božićne osmine**	**7 h**
4. 1.	**Subotnja služba BDM**	**18 h**
5. 1. (ned.)	**Ime Isusovo**	**9 h**
6. 1. (pon.)	**Bogojavljenje (Sveta tri kralja)**	**9 h**

RIJEKA

Centar Zamet, Trg riječkih olimpijaca 1

25. 12. (sri.)	**Rođenje Gospodinovo – Božić**	**18 h**
6. 1. (pon.)	**Bogojavljenje (Sveta tri kralja)**	**10 h**

SLAVONSKI BROD

Falcon Electronic, Vinogradska 2b

22. 12.	**IV. nedjelja Došašća**	**18 h**

Došašće Gospodinovo… ili antidošašće u Rimu?

Dragi prijatelji i dobročinitelji, čitatelju ovih redaka moglo bi se učiniti neumjesnim da se usudim u vremenu došašća govoriti o grozoti idolopoklonstva s Amazonske sinode, koju bismo najradije kao mračno poglavlje htjeli izbrisati iz anala crkvene povijesti. Međutim, ne smijemo se ograđivati od stvarnosti jer prema Kristovoj opomeni trebamo ispravno tumačiti „znakove vremena“ da ne bismo zastranili. Upravo došašće daje nam dobar ključ za razumijevanje onoga što se nažalost dogodilo u Vatikanu. Jer pred žarkim svjetlom pokazuje se sve oštrije podlost zla.

Ispunjenje svih čežnji čovječanstva

Nijedno doba godine ne dotiče srca ljudi i zagrijava ih za vjeru kao što to čini vrijeme došašća i Božića. Dolaskom Gospodinovim od početka se ispunila sva čežnja cijeloga čovječanstva. Tko nije žudio za neizrecivom srećom i mirom, slobodom i puninom života? Svatko pati, svjesno ili nesvjesno, od svoje zapletenosti u grijeh, koji ga manje ili više zadržava u ropstvu Sotone i duhovne tame, iz koje nas može osloboditi samo naš najsvetiji Spasitelj. U kojoj dojmljivoj poeziji pjeva Sveto pismo i liturgija Crkve „kad se pokaza dobrota i čovjekoljublje Boga, Spasitelja našega“ (Tit 3,4), „da obasja one koji sjede u noći i sjeni smrtnoj“ (Lk 1,79), da ih „izbavi od vlasti tame i premjesti u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje“ (Kol 1,13), jer „zato se pojavi Sin Božji, da razori djela đavolja“ (1 Iv 3,8), koji je „došao i propovijedao mir vama, koji ste bili daleko, i mir onima, koji su bili blizu“ (Ef 1,17).

Bili bismo bezumni da u svetom Došašću većom revnošću ne otvorimo svoja srca Kristovom svjetlu – u molitvi, duhovnom čitanju i spasonosnoj pokori! Ne smijemo vrijeme milosti prespavati. „Već je čas, te mi ustanemo od sna; jer je sad bliže naše spasenje, negoli kad vjerovasmo. Noć prođe, a dan se približi“ (Rim 13, 11-12).

Sinoda u sjeni smrtnoj

Nažalost, čini se da je Vatikan ponovo pao u smrtni san, u koji je Amazonska sinoda uspavala većinu sudionika. Sudionicima Sinode zasigurno je bilo poznato da se veoma poznatoj Pachamami u cijeloj indijanskoj kulturi Južne Amerike klanja i da ju se časti kao „svemoćnu božicu svijeta“, t. j. svemira. Mogu li svi oni koji su pred očima svjetske javnosti ovoj božici iskazali kultno čašćenje, biti oslobođeni grijeha idolopoklonstva? Oni svećenici i redovnici koji su se pred njom bacili na zemlju, biskupi koji su je nosili okolo u procesiji, oni koji su je zazivali i pjevali joj pred Presvetim u svetohraništu? Jesu li zaboravili da Sveto pismo i crkveni oci upozoravaju toliko često i žustro protiv idolopoklonstva, koje oni nazivaju najgorim od svih grijeha?

Idolopoklonstvo nije samo ozbiljno kršenje Božje prve zapovijedi i napad na jedinstvenost pravoga Boga, već u konačnici

predstavlja službu Sotoni. „Svi su bogovi pogana zlodusi“ (Ps 95,10), kaže odrješito psalmist, a sv. Pavao upozorava Korinćane: „Ljubljeni, bježite od idolopoklonstva!... Ali što žrtvuju neznabošci, zlim duhovima žrtvuju, a ne Bogu. A ja neću, da vi budete zajedničari sa zlim duhovima“.

Trijumf Sotone u Vatikanu?

Dakle, gore od toga nije moglo! Kad se papa u Vatikanu, u srcu Katoličke crkve, naklanja pred idolima, ne časti li on – po jasnoj logici sv. Pisma – Božjega Protivnika i ne podvrgava li se njegovoj vladavini? Bože sačuvaj da bi to bilo učinjeno namjerno, već iz sljepoće, jer zasljepljenost može ići jako daleko! Tu se konačno od poganske indiokulture, koja se nije ustručavala ni od žrtvovanja djece i mnogoženstva, želi učiti te u njoj pronaći obogaćenje za kršćanstvo!

Sa svećeničkim blagoslovom,

Neka svijetu dođe novo Došašće!

Crkva uzdiše u neizrecivoj tuzi i nevolji. Je li se moglo pasti dublje od đavolske idolatrije, koja je u ljudskoj povijesti oduvijek bila otvorena vrata za sve perverzne poroke koji su predugo porobljavali čovječanstvo? Neka se Bog smiluje svojoj Crkvi i izlije na ljude duh obraćenja i zadovoljštine! Neka vrijeme Došašća bude prilika da najprije isprosimo taj duh za sebe kako bismo, ispunjeni obnovljenom revnošću, donijeli dostojne plodove pokore i zadovoljštine te da s radošću, u rukama Majke Božje, mognemo pohititi k jaslama božanskog Djeteta i pridonijeti da Presveta Srca Isusa i Marije čim prije i konačno pobijede nad srcima ljudi i naroda i da uspostave u njima toliko iščekivanu, blagu vladavinu mira i ljubavi.

P. Stefan Frey

p. Stefan Frey, poglavar Distrikta

Sinoda koja bi trebala „spasiti” Amazoniju i Crkvu

Sinoda o Amazoniji održala se u Rimu od 6. do 27. listopada 2019. s temom ,,Amazonija: novi putovi za Crkvu i za integralnu ekologiju”. Ova je sinoda okupila u Vatikanu više od 200 biskupa iz devet zemalja (Brazil, Bolivija, Kolumbija, Ekvador, Gvajana, Peru, Surinam, Venezuela i Francuska Gvajana). Kao želja pape Franje za koga ,,Amazonija predstavlja odlučujući test za Crkvu”, sinoda se održala nešto više od četiri godine nakon objavljivanja enciklike Laudato si s ciljem ,,zaštite zajedničkoga doma”.

Ali iza ovih tema okoliša kriju se eklezioloških teme, kao što su to otvoreno izjavili voditelji sinode, na čijem je čelu brazilski kardinal Claudio Hummes, predsjednik Panamazonske crkvene mreže (REPAM) i generalni relator sinode. ,,Imamo veliku potrebu za novim putevima, da se ne bojimo novosti, da ih ne sprečavamo i da im se ne odupiremo”. Time se jasno podrazumijeva da moramo razmotriti dosad nepredviđena rješenja da se olakša situacija Crkvi u Amazoniji, gdje se osjeća teški nedostatak svećenika i redovnika i gdje se vjernici svaki dan pridružuju evangeličkim sektama koje se šire. Riječi kardinala Hummesa, utemeljene na Instrumentum laboris (radnom dokumentu za sinodu), objavljene su 17. lipnja 2019., kada su biskupi pozvani da razmisle o tim „novim

putovima“, kako bi između ostalog istražili i pitanje svećeničkoga ređenja „oženjenih muškaraca dokazanih kreposti“ (viri probati). Iz te perspektive sinoda bi mogla predložiti „da se prouči mogućnost svećeničkog ređenja starijih muževa, po mogućnosti autohtonih, koje njihova zajednica poštuje i prihvaća, čak i ako imaju postojeću i stabilnu obitelj, kako bi se osigurala dostupnost sakramenata koji prate i održavaju kršćanski život”.

Nasuprot izrazu „ređenje oženjenih muškaraca”, biskup Erwin Kraütler daje prednost „osobama u braku”. Bivši biskup Xingua u Brazilu, kojeg je papa Franjo zadužio za pripremu sinode, potvrđuje bez treptaja okom da „mnoge udane žene predsjedaju autohtonim katoličkim zajednicama na području biskupije. Te žene se ne zadovoljavaju slavljenjem liturgije riječi nedjeljom. One također krštavaju, pripremaju ljude za krštenje i pričest te posjećuju bolesne”. Sukladno tome, pita se biskup Kraütler, „zašto ne bi bilo moguće zarediti ove žene? I to ne samo u slučajevima nedostatka svećenika ili dostupnosti oženjenih muškaraca za ređenje”.

Takva su ekleziološka pitanja iza sinode o okolišu: biskupi su pozvani da „spase” Crkvu pod izgovorom spašavanja Amazonije... U skladu s time se može razumjeti kritika koju su protiv Instrumentum laboris iznijeli kardinali Gerhard Müller, Walter Brandmüller i Raymond Burke. Međutim, pobornici radikalne reforme Crkve na to ne obraćaju pažnju. Tako Rodrigo Coppe Caldeira, povjesničar i profesor religijskih znanosti na Sveučilištu Belo Horizonte u središnjem Brazilu, procjenjuje da su „kritike izrečene o ovoj sinodi zapravo novo poglavlje u sukobu koji je započeo izborom Bergoglija za papu“. Prema njegovim riječima, u stvarnosti postoje „dvije sukobljene struje, obje sljednici Drugoga vatikanskoga sabora“. Tu je u pravu i to je ono što slabi kritike upućene sinodi. Nastavlja dalje: „Prvi, slažući se sa stavovima Svetoga Oca, smatraju da su legitimni sljednici Koncila. Oni žele gurnuti Crkvu u smjeru novih perspektiva, poput ređenja oženjenih muškaraca ili otvorenosti za

ženski đakonat“. Druga je struja, s druge strane, ,,vrlo oprezna o Franjinom pontifikatu i smatra Sinodu o Amazoniji pokušajem uvođenja dubokih promjena u Crkvu”.

S političke strane su se konzervativni brazilski zastupnici, skloni vladi Jaïra Bolsonara, također mobilizirali protiv Sinode. Ovi zastupnici odlučili su organizirati sastanak u Rimu 4. i 5. listopada kako bi se osvrnuli na način na koji Vatikan treba pristupiti pitanju zaštite okoliša. Konkretno, izbacivanjem sa vlasti ,,ekoloških političara koji bi stanovništvu amazonskoga područja uskratili razvoj”.

Ova ,,protusinoda“ uopće ne zabrinjava rimske vlasti. Kardinal Lorenzo Baldisseri, generalni tajnik sinode, mirno je rekao: „Već znamo da će Sinoda o Amazoniji izazvati snažne reakcije. Ali ulozi su previše važni da bismo je izbjegli“. ,,Amazonija se tiče svih nas“, dodao je kardinal Claudio Hummes za Avvenir prigodom sastanka održanog 19. i 21. ožujka na sveučilištu Georgetown u Washingtonu. ,,Tu je budućnost planeta i u pitanju je čovječanstvo. Jer bez Amazonije svijet neće preživjeti“, dodao je. – Više se ne radi o spašavanju samo Amazonije i Crkve, već i planeta i čovječanstva! Iskorištavajući to da bi se mogli rediti oženjeni muškarci i žene...

Progresivisti se pripremaju

Od 28. do 31. kolovoza održan je u samostanu u Belamu (Brazil) sastanak kao priprema za predstojeću Sinodu o Amazoniji. Skoro šezdeset brazilskih biskupa i isto toliko svećenika, redovnika i laika susreli su se kako bi proučili posljednji put Instrumentum laboris koji će poslužiti kao osnova za razmišljanje tijekom sastanka prelata u Rimu.

,,Mi beskompromisno branimo Amazoniju“, grmjeli su biskupi na kraju toga sastanka. ,,Zahtijevamo da vlade poduzmu hitne mjere protiv nasilne i iracionalne agresije na prirodu, beskrupuloznog uništavanja šume koja ubija tisuće godina staru floru i faunu putem požara prouzročenih kriminalnim ponašanjem“. I za zaključak: ,,Mi, biskupi Amazonije, smatramo da

ova sinoda dolazi u presudnom trenutku u našoj povijesti“.

Kao pozadinu ovim retoričkim frazama potrebno je pročitati dokument pod naslovom „Prema Panamazonskoj sinodi: izazovi i doprinosi iz Latinske Amerike i Kariba“, kojeg je napisalo u travnju ove godine kao rezultat sastanka u Bogoti (Kolumbija) 28 teologa iz dvije organizacije koje promiču teologiju oslobađanja: „Amerindia“ i „REPAM“.

Ovaj je dokument objavljen 3. rujna na web stranici LifeSite-News. „Nije fer da mislimo i kažemo da bi trebala prevladavati samo jedna vrsta, već naprotiv; sve vrste imaju svoju vrijednost i zajedno otkrivaju vrline otajstva života. Slično tome, nije pošteno reći da je samo jedna religija istinita, a ostale dekadentne, jer sve one otkrivaju Božje otajstvo i otkrivaju mnoge načine na kojima hodimo u vjernosti i ljubavi prema Bogu ” (str. 86).

Dokument također tvrdi da Katolička crkva mora prijeći „iz netolerantnog ekskluzivizma u stav poštovanja koji prihvaća da kršćanstvo nema povijesni monopol na spasenje“ (str. 84), te da su „pluralizam i raznolikost religija izrazi mudre božanske volje“ (str. 53), pozivajući se na izraz pape Franje i velikog imama Al'Azhara u svom Dokumentu o ljudskom bratstvu za svjetski mir i zajednički suživot od 4. veljače 2019. godine.

Prema ovom dokumentu, ,,Crkva utjelovljena u Amazoniji“ uključuje moć ,,osiguranja proslave nedjeljne euharistije u crkvenim zajednicama ređenjem oženjenih svećenika... Izražavajući dobrodošlicu i podršku... feminističku i ekološku teologiju kao potporu za oblikovanje Crkve s vlastitim licem... Razlučujući prikladnost zaređivanja žena za đakonat kao i stvaranje drugih vlastitih službi, u skladu s potrebama mjesne Crkve“ (str. 81).

Što se tiče katoličke dogme o svećeništvu koje je predviđeno isključivo za muškarce, dokument iz Bogote smatra je „promjenjivim 'stavom' o kome bi teolozi trebali biti u stanju 'razmisliti' da bi razlučili 'znakove vremena'“. Evo što je napisalo 28 progresivističkih

teologa: „U potpunosti smo svjesni stava Katoličke crkve o tom pitanju. Preporučujemo, međutim, da teolozi, poštujući na dostojanstven način sadržaj vjere i u dubokom zajedništvu s Učiteljstvom, mogu s potpunom slobodom nastaviti razmišljanje o svećeničkom ređenju žena, obogaćujući svoju analizu podacima iz psihologije, sociologije, antropologije, povijesti, filozofije i hermeneutike, kako bismo mogli razaznati prisutnost Duha u onom znaku vremena koji je, prema Ivanu XXIII., prisutnost žena u javnom životu“ (str. 105).

Osim toga, „dokument poziva na 'razumijevanje i ponovno prepoznavanje vrlina, znanja i pogleda na svijet među postojećim etničkim domorodačkim skupinama koje i dalje imaju sposobnost čitanja i poimanja prirode kao prave majke“ (str. 34).

U dokumentu se „Bog naziva muško-ženskim „Stvoriteljem – Stvoriteljicom“ i navodi se da Amazonci „imaju svoju svetu povijest, jezike, znanja, tradicije, duhovnosti i teologije. Svi oni žele izgraditi 'dobar život' i zajedništvo ljudi među sobom, sa svijetom, sa živim bićima i sa Stvoriteljem-Stvoriteljicom. Osjećaju da žive dobro u „domu“ koji im je Stvoritelj-Stvoriteljica dao na zemlji“ (str. 54). A „dokument se zaključuje molitvom 'Ocu i majci života'“ (str. 129).

Tko je autor dokumenta?

Dokument iz Bogote nije razuzdana mašta nekih teologa oslobađanja s privatnoga susreta. Rimski Instrumentum laboris spominje njihov sastanak kao jedan od pripremnih radova za sinodu u bilješci 1: „Uz ovaj službeni postupak, održani su brojni seminari u Washingtonu, Rimu i Bogoti, sa stručnjacima iz različitih područja i predstavnicima amazonskih naroda, da bi razmotrili pitanja koja su ovdje analizirana“.

Nadalje, na sastanku u Bogoti bili su prisutni „četvorica ljudi uključenih u rad pretsinodalnog vijeća (kao članovi ili stručnjaci) koje je papa Franjo sazvao u ožujku 2018.: o. Paolo Suess (bliski suradnik biskupa Kraütlera, biskupa koji je član pretsinodalnoga vijeća, već spomenutoga) – o. Suess

sudjelovao je kao stručnjak (peritus) pretsinodalnoga vijeća; Maruicio Lopez (izvršni tajnik REPAM-a i član vijeća), o. Justino Sarmento Rezende, svećenik i stručnjak za autohtone narode (na donjoj slici, nap. ur.) i na kraju o. Peter Hughes (također stručnjak). Ta su četvorica, prema španjolskom izvoru, glavni autori pripremnog dokumenta za Sinodu o Amazoniji iz 2018. Generalno se smatra da je o. Suess igrao vodeću ulogu u Instrumentum laboris iz 2019. godine“.

Dvije organizacije koje stoje iza sastanka u Bogoti su aktivisti u teologiji oslobođenja pod predznakom ideologije okoliša (environmentalizma). Amerindia je organizacija progresivističkih teologa koja je od 1978. imala utjecaj na južnoameričke prelate, posebno tijekom biskupskih sastanaka Latinoameričkog biskupskog vijeća (CELAM), poput onoga na Aparecidi u svibnju 2007., gdje je sastavljanje konačnog dokumenta predvodio kardinal Jorge Bergoglio, tada nadbiskup Buenos Airesa.

Amerindia je promicala tezu Leonarda Boffa, jednog od udarnika oslobodilačke teologije, zbog koje je bio osuđen sredinom osamdesetih. Otada je napustio svećeništvo i oženio se. U srpnju prošle godine je na svom blogu, koji providna Amerindia, objavio članak u prilog ređenja žena. REPAM je koalicija organizacija u službi ekološkog programa pape

Franje, osnovana 2014. godine, izgleda na zahtjev samog Franje. Jedna od njegovih članica, Caritas Internationalis, rekla je o toj organizaciji da je ona „projekt devet crkava amazonskoga područja, nadahnuta papom Franjom te uz podršku CELAM-a, latinoameričkih biskupskih konferencija”.

LifeSiteNews, koji je otkrio dokument o Bogoti, kontaktirao je Amerindiju kako bi zatražio imena autora ove publikacije. Oscar Elizalde Prada, direktor komunikacija i jedan od sudionika sastanka u travnju, „odbio je dati… informacije o tome tko je napisao koje poglavlje u dokumentu iz Bogote, pojasnivši da 'kao što je to primjereno komunitarnom i suradničkom duhu našeg rada u Latinskoj Americi, nije moguće pripisati autorstvo sadržaja svakog poglavlja pomoćnoga dokumenta koji smo objavili određenom autoru ili autorima. U tome smo slijedili nadahnuće domorodačkih naroda, više zaokupljenih brigom o zajedničkom domu nego njihovim protagonistima, potičući također na sinodalni put, u dijalogu i slušanju vapaja koji izlaze iz Crkve u Amazoniji i "jecanje sestre Zemlje", kako to Sveti Otac govori u Laudato si' (LS 53)”.

U tom kontekstu ne bi iznenadilo saznati da je u Rimu neposredno prije otvaranja sinode bio prisutan Peruanac Gustavo Gutierrez, jedan od utemeljitelja teologije oslobođenja. On će doista biti središnja figura sastanka koji organizira Papinsko povjerenstvo za Latinsku Ameriku u znak obilježavanja četrdesete godišnjice Konferencije u Puebli u Meksiku. Taj će se Kongres prema španjolskoj novinskoj agenciji Religion Digital održati u Rimu, u Generalnoj kuriji Družbe Isusove od 2. do 4. listopada.

Sinoda o Amazoniji: ono najgore dogodilo se već u početku

Počevši s 6. listopadom 2019. i s nastavkom od tri tjedna, Sinoda o Amazoniji mogla je zasjedati diskretno, tako da bi tiskovni ured Svete Stolice trebao izdati priopćenje tek na pola puta ili na kraju djela. Ali naprotiv! Sinoda je započela letećim startom, s djetinjastim demonstracijama koje su graničile s bogohulstvom, patetičnom liturgijom i uznemirujućim izjavama.

Crkva koja vesla

Od prvog dana odvijala se zapanjujuća proslava u bazilici sv. Petra i u vatikanskim vrtovima. Izloženo je nekoliko prikaza šarenih, prikladno obojanih, pernatih Indijanaca iz Amazonije. Na svetom se mjestu dogodila i jedna vrsta bučnog i neprimjerenog prikaza kako bi zvučao „krik majke Zemlje“, za koju bi neki željeli da je Majka Božja, Djevica Marija. Bogohulna usporedba.

Pred papom i kardinalima održavali su se plesovi i groteskne ceremonije s udubljenim kanuom i figuricama, mješavinom nezakonitih obreda i idiotskih zvukova. Kroz procesiju za ulazak u dvoranu Pavla VI. u kojoj se nosio gore spomenuti kanu, izražen je

poziv Crkvi da započne veslati zajedno sa starosjedilačkim narodima i za njih. Srećom da izrugivanje ne ubija. Jadna Petrova lađa.

Daleko od daha Duha Svetoga koji bi trebao ispuniti njezina jedra, Crkva odsad mora ići naprijed veslima plemena Ayorea i Buši-nengea. Usput, moramo imati sažaljenje za te siromašne domoroce koji su krenuli u ovu pustolovinu. Iskvareni trgovci su u prošlim vremenima njihove pretke u gradovima Europe predstavljali kao zanimljiva bića, ponekad iza rešetaka. Barem je njihova glupost bila izgovor za neznanje ili nerazumijevanje dalekih i nepoznatih naroda.

U današnje vrijeme ti domoroci svojevoljno dolaze da bi se pokazali i donijeli dašak egzotičnosti koju fotografi vole. Noseći na sebi rudimentarnu odjeću, oskudno odjeveni, ipak su stigli zrakoplovom. Organizatori im nisu postavili šatore u vatikanskim vrtovima i nisu noćili ispod stabala Janiculuma, već u hotelskim sobama. Nije poznato hoće li se ta mjera ocijeniti diskriminirajućom.

Greta i snaga simbola

Papa je 4. listopada izabrao velikog sv. Franju Asiškog da vodi rad sinode. Ali Greta Thunberg čini se pravom ikonom ovog burnog okupljanja. Službena medijska stranica Vatican.news izvještava o tome kako se prvog dana sinoda bavila mladima i ekologijom: „U kontinuitetu sa Sinodom mladih 2018., razmišljali smo o važnosti uloge mladih u integralnoj ekologiji, na primjeru mlade švedske aktivistice Grete Thunberg i inicijativa za klimatski štrajk".

Među kaznama koje Bog šalje svome nevjernome narodu spada i ova: „Jao tebi, zemljo, kad ti je kralj dijete!“ (Prop 10,16). Možda ima i gorega: kada odrasle, posvećene osobe, biskupi i kardinali, počnu oponašati djecu i njihovo lakrdijaštvo kako bi ostvarili njihove ciljeve i utjecaj.

Ali bilo bi u konačnici pogrešno u ovim iskazima vidjeti samo posljedice te „mlađarijske ideologije“ kojoj su politički vođe već dulje vrijeme služili, a koja očito ni crkvene velikodostojnike nije mimoišla. U stvarnosti su ove inscenacije isto toliko simbolične koliko i signali koji nisu bezazleni. Oni su namijenjeni tome da se pripremi mentalitet za stvaranje klime potrebne za sljedeću fazu revolucije.

Ekološko obraćenje i egzotične ekstravagancije

Teme su teške i ozbiljne. Četvrto opće zasjedanje poziva na ekološko obraćenje koje uključuje priznavanje i ispovijedanje ,,ekoloških grijeha“. Ekološko obraćenje, objasnio je salezijanski misionar, mora se čak prikazati i kao ,,oblik obraćenja prema svetosti“ (sic). Kristijanizirane ameroindijanske narode treba evangelizirati bez svećenika: otuda promicanje trajnoga đakonata među urođenicima, razvoja „laičkih službi“ i poziv na uključenje žena. Ako se apsolutno inzistira na prisutnosti svećenika, snažno se priziva ređenje oženjenih muškaraca.

Najnoviji prijedlog ove egzotične ekstravagancije: stvaranje „*ad experimentum*“ – znamo što to znači – amazonskoga katoličkoga obreda.

Tvrdi se da kao što postoji ekološki sustav za prirodu, tako postoji i crkveni ekosustav. Otuda ideja o stvaranju inkulturiranih obreda koji se, bez da budu povezani s praznovjerjima, mogu ,,uskladiti s pravim liturgijskim duhom“. Nažalost, iako nesumnjivo postoji mogućnost stvaranja novih obreda, bilo bi dobro upitati što je preostalo od ,,pravoga liturgijskoga duha“ koji je toliko promicao papa sv. Pio X. i koji su reforme Pavla VI. unazad pedeset godina opljačkale.

Ne gubimo nadu

Ostalo je više od dva tjedna. Sinoda je započela žalosnim spektaklom koji je više sličio lošoj cjelonoćnoj izviđačkoj logorskoj vatri – za dnevnoga svjetla i bez vatre. Ona se nastavlja u ekstravaganciji zahtjeva i očitovanja, dok rad sinodskih otaca započinje osluškivanjem duhova predaka i primitivnih kultura.

Znamo da Bog nikada neće napustiti Crkvu, da vrata pakla neće nadvladati, da je Tradicija rješenje. Crkva živi svoju muku: poput svoga Učitelja, ona se može učiniti izobličenom i neprepoznatljivom. Samo vjera može održati nadu i ljubav da ostanemo vjerni Crkvi služeći joj u istini, pravdi i svetosti. Ljudske konstrukcije su samo za neko vrijeme i proći će poput naličja ovoga svijeta.

,,Djeca, narode moj, tvoji su gospodari. Lihvari vladaju nad tobom. Narode moj, zavodnici su tvoji vođe. Oni kvare tijek tvojoj stazi“ (Iz 3, 12).

Pogled unatrag na skandal s Pachamamom

Nedavni skandali sa Sinodom o Amazoniji izazvali su reakcije. Zgoda s kipićima idola koji se častio u glavnom gradu kršćanstva govori puno toga.

Njihovo postavljanje u Vatikanskim vrtovima 4. listopada 2019., pred Papom i njegovom najužom pratnjom, moglo je izazvati samo šok. Upriličena je procesija, ples, napravljeno je malo svetište u kome su se plešuće povorke štovatelja Pachamame vidljivo prostrle oko dva drvena kipa koja predstavljaju gole trudne žene – a da ne spominjemo prisutnost faličnog lika koji leži na svojim leđima. Ovaj egzotični događaj nije bio samo folklorni prikaz, već je simbolizirao „plač amazonske zemlje i domorodačkih naroda“ te nastojao odati počast mjesnoj, pradavnoj i primitivnoj kulturi te duhovnoj baštini toga kraja PRIJE dolaska Evanđelja. Drugim riječima, počast poganskoj kulturi sa svojim obredima, vjerovanjima i idolima.

Njezini su obredi, uključujući i one fetišističke, odjednom postali poštovani. Njezina primitivna i tjelesna uvjerenja postala su legitimni put Sinode i zajedno s njom cijele Crkve. Njezini grubi i užasni idoli postali su predmet svih naklonosti. Karabinjeri su ih morali izvlačiti iz

rijeke nakon što ih je hrabra duša bacila u Tiber.

Quo Vadis Francisce?

Papa se ispričao, moleći čak i oproštenje: „Želio bih reći riječ o kipovima 'Pachamame' kipovima koji su uklonjeni iz crkve u Traspontini, koji su tamo bili bez idolopokloničkih namjera te su bačeni u Tiber. Prije svega, to se dogodilo u Rimu i kao biskup ove biskupije molim za oprost od ljudi koji su bili povrijeđeni tim činom“.

On barem nije oponašao licemjerje nekih prelata ili tiskovnog ureda Svete Stolice, koji se nisu usudili idola nazvati njegovim imenom. Franjo jako dobro poznaje Južnu Ameriku i zna stvari nazvati pravim imenom. To su stvarno bili pravi kipovi Pachamame, božice Majke Zemlje.

Dakle, nije bilo idolopokloničkih namjera – je li to doista tako? Zašto onda ovi obredi? – To nimalo ne umanjuje skandal. Što idol ima tražiti na svetome mjestu? Otkada papa, Kristov namjesnik i rimski biskup, tolerira takav prizor? Je li htio uvrijediti krv tolikih brojnih mučenika ubijenih u ovome gradu da to nije mogao izvesti nekako drukčije? Quo vadis Francisce?

Reakcije s gotovo svih strana

Reakcije su bile žive. Generalni poglavar Svećeničkoga bratstva sv. Pija X. poziva sve da se uključe u dan posta i molitve 9. studenog kako bi učinili zadovoljštinu za ovaj skandal, ali i za usmjerenje koje je zauzela Sinoda a koje, nažalost, ne iznenađuje – napad na katoličko svećeništvo i izokretanje moći svetoga Reda u Crkvi – a sve uz blagoslov hijerarha. No p. Davide Pagliarani u tome nikako nije sam.

Kardinal Gerhard Ludwig Müller (slika gore, nap. ur.), kojeg je u Washingtonu intervjuirao Raymond Arroyo, vrlo je dobro izjavio: „Bila je velika pogreška da su

idoli uneseni u crkvu, umjesto da ih se izbaci, jer je prema samom Božjem zakonu – prema prvoj zapovijedi – idolopoklonstvo teški grijeh... zlodjelo protiv božanskoga zakona”.

Mnogi su katolici također osudili ovaj odvratan prizor: Crkva mora narodima Amazonije donijeti Isusa Krista, a ne da amazonski idoli naviru u Crkvu Božju. Andrea Tornielli, glavni urednik Odjela za komunikaciju u Vatikanu, pokušava opravdati neopravdivo, čak citirajući sv. Franju Asiškoga i kardinala Newmana, čiju vjeru on toliko kalja poput nečasnoga, revnoga misionara.

Druga reakcija je ona biskupa Athanasiusa Schneidera, koji se ne ustručava prokazati sinkretizam i poganstvo, „koji su poput otrova koji ulaze u vene otajstvenoga Kristova Tijela, Crkve“. On podsjeća na tužan prizor iz tih dana kada su pred grobom sv. Petra štovani idoli koje je pozdravio papa Franjo, odnosno postavljeni u sinodalnu dvoranu, na mjesto užasa. Osuđuje štovanje poganskoga simbola Pachamame te poziva na molitvu i zadovoljštinu.

To je doista sve što preostaje činiti, nadajući se da će papa i odgovorni za ova užasna zastranjenja postati svjesni svoje krivnje te konačno preuzeti obveze i dužnosti svoje službe: utvrđivati stado u vjeri, a ne u mutnom panteističkom i ekološkom sinkretizmu.

Jedno žaljenje: nijedna od službenih internetskih stranica Instituta Dobroga Pastira, Instituta Krista Kralja ili Bratstva sv. Petra nije objavila nijedno službeno priopćenje ili zauzela stav oko ove teme. Trebamo li se iznenaditi?

Ipak, postoje ozbiljne situacije kada šutnja nije dopuštena, gdje je obrana vjere čast i dužnost.

Idolopoklonstvo Pachamame u svjetlu Izjave iz Abu Dhabija

Na web stranici LifeSiteNews 30. listopada Maike Hickson ponovio je izjave nekoliko kardinala i biskupa koji osuđuju poganske obrede oko kipića Pachamame (božice Majke Zemlje iz andskih kozmogonija). Ovi prelati čestitali su dvojici mladića koji su 21. listopada bacili u Tiber kipiće koji su bili postavljeni u crkvi Santa Maria na Traspontini, blizu bazilike sv. Petra u Rimu.

Kardinal Walter Brandmüller – jedan od četvorice kardinala koji su sastavili dubiju na pobudnicu Amoris laetitia – pohvalio je uklanjanje kipića Pachamame iz katoličke crkve i nazvao one koji su učinili ovo djelo „prorocima“. „Ova dvojica mladića koji su bacili degutantne idole u Tiber nisu počinili krađu, već su učinili djelo, simbolični čin koji poznajemo od proroka Staroga zavjeta, od Isusa – vidi čišćenje hrama (odakle su trgovci istjerani) – i od sv. Bonifacija koji je oborio Torov hrast u blizini Geismara“, rekao je njemački kardinal. Svoje komentare zaključio je rekavši: „Ova dvojica hrabrih 'makabejaca' koji su uklonili 'grozotu pustoši na svetome mjestu' proroci su današnjice”.

Pojam Majke Zemlje u poganstvu

Jedan od ove dvojice mladih je Alexander Tschugguel, 26-godišnji austrijski pro-life aktivist. On je 4. studenoga objasnio svoje postupke u izjavi danoj Jeanne Smits: „Za mene su stvari bile vrlo jasne. Bio sam u Rimu kako bih prisustvovao različitim konferencijama na početku sinode. Otišao sam u crkvu Santa Maria na Traspontini. Po mom mišljenju bilo je potpuno jasno da su ti kipovi poganski idoli. Ljudi su se prostirali pred njima, ispred isklesanih slika Majke Zemlje, i u toj se točki možemo svi složiti, jer čak je i tijekom tiskovnih konferencija u vrijeme sinode bilo rečeno da su oni simboli plodnosti i Majke Zemlje. Ova činjenica mi je dovoljna da znam da su to simboli Majke Zemlje, ali Majka Zemlja je već sama po sebi poganski predmet”.

„Kao katolik vjerujem da je Bog stvoritelj zemlje... Pojam Majke Zemlje je teološki neprihvatljiv. To je poganstvo i ništa drugo, a dodao bih da je Majka Zemlja tipičan primjer poganstva. Ovo je za mene dovoljno da budem potpuno siguran da ovi kipići predstavljaju poganskog idola.”

A ovaj hrabri Kristov vojnik na vrlo primjeren način dodaje: „Ono što je zanimljivo primijetiti je da je to izmišljena religija. Dakle, ljudi koji su bili u crkvi Santa Maria na Traspontini bili su uglavnom Brazilci. U Brazilu među starosjedilačkim plemenima Pachamama ne postoji: to je dio religija Anda. To je nova religija, nastala iz mješavina, koja je izmišljena prije nekoliko desetljeća, a koju danas promiče naša vlastita Crkva, jedina prava Crkva, jedina koja nam može dati sve milosti. Zato ju je Bog osnovao, tako da nam ona može dati nauk, milosti, put da slijedimo Krista i uđemo u nebo. To je svrha Crkve; nije na njima da redefiniraju što je to religija ili da odatle izmisle novu religiju. To nije moguće.”

Biskup José Luis Azcona Hermoso, umirovljeni biskup iz brazilskog gradu Marajóa, osudio je poganske obrede s kipićima Pachamame kao ,,demonsko svetogrđe". Izjavio je u homiliji 20. listopada da „Majku Zemlju ne treba štovati, jer je sve, čak i zemlja, pod vlašću Isusa Krista. Ne mogu postojati duhovi koji su snagom jednaki ili superiorniji našem Gospodinu ili Djevici Mariji". I dodao je da „Pachamama nije i nikada neće biti Djevica Marija. Reći da ovaj kip predstavlja Djevicu je laž. Ona nije Gospa Amazonska jer je jedina Gospa Amazonije Marija iz Nazareta. Ne stvarajmo sinkretističke mješavine. Sve je to nemoguće: Majka Božja je Kraljica Neba i zemlje".

Biskup Marian Eleganti, pomoćni biskup Chura (Švicarska), opisao je poganske obrede u Vatikanu kao ,,skandal", tvrdeći da „čak i ako netko prihvati Papine nedavne riječi da kipovi nemaju namjerno idolopoklonstveno značenje, još uvijek će to ostati skandal jer to barem tako izgleda (kao idolopoklonstvo, op. prev.), a Petrovu stijenu [papu] to uopće ne zabrinjava. Naprotiv", rekao je Eleganti, papa „čak brani one obrede koji su izvršeni u vatikanskim vrtovima, a koji su kršćanstvu strani". Dodao je, ,,da promatraču nije razumljivo da

javno iskazivanje časti Pachamami na Amazonskoj sinodi nije bilo zamišljeno kao idolopoklonstvo”.

Pachamama i Izjava iz Abu Dhabija

Biskup Athanasius Schneider objavio je 27. listopada veoma cjelovitu kritiku ovoga poganskoga kulta, pokazujući logičku – i ideološku – povezanost s Izjavom iz Abu Dhabija „O ljudskom bratstvu za svjetski mir i zajednički život“, koju su 4. veljače 2019. potpisali Franjo i veliki imam Al-Azhara.

Pomoćni biskup u Astani (Kazahstan) otvoreno piše: „Rečenica iz dokumenta iz Abu Dhabija koja glasi: 'Pluralizam i raznolikost religija, boja kože, spola, rase i jezika Bog želi u svojoj mudrosti' našla je praktično ostvarenje u vatikanskim obredima štovanja drvenih kipova, koji predstavljaju poganska božanstva ili autohtone kulturne simbole plodnosti. Bila je to logična praktična posljedica Izjave iz Abu Dhabija“.

Kazahstanski prelat poziva na molitvu i zadovoljštinu: „Bilo bi dobro da svi istinski katolici, prije svega biskupi, a zatim i svećenici i vjernici laici, oforme svjetski lanac molitve i djela zadovoljštine zbog gnusobe čašćenja drvenih idola počinjenoga u Rimu tijekom Amazonske sinode. Suočeni s tako očiglednim skandalom, nemoguće je da katolički biskup šuti, bio bi nedostojan nasljednika apostola. Prvi u Crkvi koji bi trebao osuditi takva djela i činiti zadovoljštinu je papa Franjo. Iskrena i kršćanska reakcija na ples oko Pachamame, novoga zlatnoga teleta, u Vatikanu, trebala bi se sastojati u dostojanstvenom prosvjedu, ispravljanju ove zablude i iznad svega u zadovoljštini”.

28. listopada p. Davide Pagliarani, generalni poglavar Svećeničkoga Bratstva sv. Pija X., pozvao je sve svoje članove „da obdržavaju dan molitve i pokore, jer ne možemo ostati ravnodušni na takve napade na svetost Majke Crkve”.

6. studenoga je mons. Carlo Maria Viganò, bivši nuncij u Sjedinjenim Državama koji je prokazao sudioništvu povezano s počiniteljima seksualnoga zlostavljanja, dao intervju Diani Montagna iz LifeSiteNews-a. Ukazao je na vezu između štovanja Pachamame i Zajedničke izjave Franje i velikog imama Al-Azhara: „U Abu Dhabiju je papa Franjo izrazio pismeno da Bog 'želi' sve religije. Unatoč bratskom ispravku koji mu je osobno i pismeno podnio biskup Athanasius Schneider (slika gore, nap. ur.), papa Franjo naredio je da se njegova krivovjerna izjava poučava na papinskim sveučilištima i da se stvori posebno povjerenstvo koje će širiti ovu ozbiljnu doktrinarnu zabludu”.

„U skladu s ovim zabludjelim naukom nije iznenađujuće da bi i poganstvo i idolopoklonstvo trebali biti uključeni u religije koje je Bog želio. Papa nam je to pokazao i osobno proveo u djelo, obeščastivši vatikanske vrtove i crkvu Santa Maria na Traspontini te oskvrnuvši baziliku sv. Petra i završnu Misu Sinode postavljanjem na oltar *Confessio* tu idolopokloničku 'biljku' usko povezanu s Pachamamom.”

Rimski prelat napominje da je „pontifikat pape Franje prožet senzacionalnim činima čiji je cilj

potkopavanje nauka, praksi i struktura koje su se do sada smatrale bitnim sastavnicama Katoličke Crkve. On sam definirao je taj proces kao 'promjenu paradigme', tj. očiti raskid s Crkvom koja mu je prethodila”.

I zaključuje: „Organizatori i protagonisti Sinode sigurno su postigli jedan od svojih ciljeva: učiniti Crkvu više amazonskom i Amazoniju manje katoličkom. Amazonska paradigma stoga nije kraj procesa transformacije kome teži 'pastoralna revolucija' koju promiče trenutno papinsko učiteljstvo. Ona služi kao most da bi se ono što je još ostalo od katoličkoga zdanja prenijelo prema nejasnoj univerzalnoj religiji”.

12. studenoga objavljen je „Prosvjed protiv svetogrdnih djela pape Franje”, datiran na 9. studenoga, preveden na sedam jezika i potpisan od strane stotine klerika i akademika. Njegov cjelokupni tekst možete pročitati na 32. stranici. Sve ovo pokazuje nam razmjere krize u Crkvi koja neprestano dobiva sve veće razmjere, što posljedično nailazi na sve veće reakcije među svećenstvom i vjernicima.

Sinoda o Amazoniji otvara vrata ređenju oženjenih muževa

Sinoda o Amazoniji završila je 27. listopada 2019. i predočila svoj završni dokument papi Franji koji će iz njega crpiti inspiraciju za pisanje svoje postsinodalne pobudnice. U svom završnom obraćanju Franjo je naznačio da bi želio objaviti ovu pobudnicu prije kraja godine, najavljujući da će sljedeća sinoda vjerojatno biti posvećena sinodalnosti.

30. listopada je vatikanist Sandro Magister, pažljivo analizirajući elemente sadržane u papinom završnom govoru, naznačio točke koje će se vjerojatno naći u postsinodalnoj pobudnici.

Ženske službe

Prvo, pitanje kojim službama bi žene imale pristup. Povjerenstvo stručnjaka koje je Franjo osnovao 2016. godine nije postiglo nikakav dogovor, zato je Papa kazao sinodskim ocima da će ponovno pokrenuti povjerenstvo s novim članovima koje je imenovao, pod pokroviteljstvom Kongregacije za nauk vjere. Obećao je to zaključivši ovim riječima: ,,Prihvaćam izazov kojega su one (žene s kojima se savjetovalo na sinodi) dale: 'Želimo da se i nas sasluša'. Ja prihvaćam izazov”. Prema vatikanskom dnevnom glasilu, ovo obe-

ćanje izazvalo je pljesak iz publike.

U stvarnosti Sinoda nije imala puno toga za reći po pitanju ženskih službi. Br. 103 završnog dokumenta, „se ograničio na izjavu da se 'u višestrukim savjetovanjima koja su obavljena u amazonskom području tražilo đakonat za žene', i da je 'zato to pitanje također bilo veoma prisutno na sinodi', da bi se zaključilo s ovom željom: 'Željeli bismo podijeliti svoja iskustva i promišljanja s povjerenstvom i iščekujemo njegove rezultate'".

Unatoč toj razboritoj formulaciji, br. 103 je dobio 30 glasova protiv i 14 suzdržanih, četvrtinu birača. Ali, kao što Sandro Magister ispravno napominje, „zagovornici đakonata – i na kraju svećeništva – za žene, su to ipak držali uspjehom. Bilo im je dovoljno da se u tom trenutku 'proces' pokrene. A upravo su to i dobili uz neposrednu i izričitu podršku pape Franje".

„Amazonski obred"

Što se tiče poziva na „amazonski obred" – skandalozan primjer toga je idolopokloničko štovanje Pachamame tijekom sinode – br. 119 završnog dokumenta tražio je da mjesno povjerenstvo koje su imenovali amazonski biskupi bude odgovorno za „obogaćivanje (liturgije) na način kako se [amazonski] narodi brinu za svoje područje i odnose prema svojim vodama".

Ali papa je rekao da će povjeriti ovu reformu Kongregaciji za bogoštovlje, uvjeravajući da će njeni članovi „dati potrebne prijedloge zahtijevane inkulturacijom". U Rimu, iza papinih leđa, neki konzervativci priželjkuju istu sudbinu za ovaj „amazonski obred" kao za kipove Pachamame, oni obznanjuju svoje želje ispod glasa kratkom onomatopejom: „buć!".

Što se tiče prijedloga novih tijela za vodstvo i koordinaciju Crkve u Amazoniji, Franjo je o njima govorio pozitivno u svom završnom govoru, dodavši čak i želju za stvaranjem Amazonskog odjela u Vatikanu, „jedan doprinos i u pogledu organizacije Rimske kurije. Čini mi se da to treba učiniti, a

ja ću razgovarati kako to učiniti s kardinalom Turksonom. Otvoriti amazonski odsjek u okviru Papinskog vijeća za promicanje integralnog ljudskog razvoja“ (čiji je predstojnik mons. Turkson otkako ga je Franjo stvorio 2016.).

Ređenje oženjenih muškaraca

O gorućem pitanju ređenja oženjenih muškaraca papa nije dao izravnu izjavu u svom završnom govoru, zadovoljavajući se s dva vrlo snažna nagovještaja. S jedne strane, novinare je upozorio: „Opasnost bi mogla biti u tome da se zadrže... na malim disciplinskim stvarima koje imaju svoju transcendenciju, ali to ne bi učinilo dobra koje ova sinoda mora učiniti”; s druge strane, „elitnim katolicima” koje prekorava kao i obično: „Ove selektivne skupine koje od sinode žele vidjeti samo ono što je odlučeno o jednoj ili drugoj unutarcrkvenoj točki te odbacuju tijelo Sinode, odnosno dijagnoze koje smo postavili u četiri dimenzije”.

Sandro Magister komentira: „'Ograničavanje' na 'unutarcrkvene točke' na koje papa Franjo aludira nije ništa drugo doli svećeničko ređenje onoga što se naziva 'viri probati' (prokušani muževi), predloženo tim riječima u br. 111 završnog dokumenta: 'Predlažemo da mjerodavno tijelo utvrdi kriterije i raspoloživosti u okviru uredbe Lumen Gentium, br. 26, za

svećeničko ređenje muškaraca koji su prikladni i priznati u zajednici, koji imaju plodan trajni đakonat i koji bi primili odgovarajuću formaciju za svećeništvo, a imaju zakonito ustanovljenu i stabilnu obitelj, kako bi održali život kršćanske zajednice propovijedanjem Riječi i slavljenjem sakramenata u najzabačenijim dijelovima amazonske regije"'.

Opet, unatoč uvijenim i restriktivnim formulacijama, br. 111 završnog dokumenta gotovo nije uspio postići potrebnu dvotrećinsku većinu. Od 181 birača, s kvorumom od 121 glasa, on je dobio 128 potvrdnih glasova, 51 protiv i 11 suzdržanih.

Na kraju tog br. 111 potrebno je kao usputni pokazatelj istaknuti sljedeću rečenicu: „U vezi s tim (ređenjem oženjenih muškaraca), neki su željeli da se ta tema rješava na univerzalni način“ – univerzalno, tj. ne strogo amazonski. Sandro Magister je lako primijetio da je „Ova sinoda zamišljena i organizirana upravo s tim prvotnim ciljem: 'otvorenost' za ređenje 'viri probati' u Amazoniji, da bi se potom ta novotarija proširila na cijelu Crkvu. Točno kao što se dogodilo s dvostrukom sinodom o obitelji, čiji je cilj bio napredak prema Pričesti za razvedene i 'ponovno vjenčane'.

I tada je Franjo bacao strijele na one koji su zaglavili u tom 'ograničavanju', umjesto da gledaju veličinu cjeline. U međuvremenu je on malom fusnotom u postsinodalnoj pobudnici Amoris Laetitia srušio veličinu dva tisućljeća „onoga što je Bog združio, čovjek neka ne rastavlja“ (Mt 19, 6).

27. listopada u mjesečnom pismu Res Novæ, o. Claude Barthe govori o ,,nebeskom svjetlu trajnih đakona“: ,,vrlo pametno svjetlo kroz koje može proći ređenje oženjenih svećenika, a da se to tako i ne čini... Dakle, od sada možemo zaređivati za svećenike ove gotovo svećenike koji su oženjeni đakoni. A za pristup svećeništvu oženjeni kandidati mogu najprije biti zaređeni za 'trajne' đakone. Razdoblje đakonata ostaje stroga disciplinska obveza. Stoga neće biti problema da

ta mjera 'oslobađanja' postane univerzalna. Može se nagađati da biskupi iz naših krajeva, kojima nedostaju svećenici kao i Amazoniji: u Langresu, Rodezu i Auchu, neće čekati s traženjem ovlasti da zarede svoje trajne đakone za svećenike“.

Na taj će način potvrditi častan katolički nauk o svećeničkom celibatu, a istovremeno će biti 'milosrdno' obazrivi prema pastoralnim potrebama svih koji ne mogu prisustvovati misi zbog nedostatka svećenika. To je već učinjeno s pripuštanjem Pričesti razvedenih i 'ponovno oženjenih' osoba ili supružnika protestanata. Ovo je „pastoralna skrb s vratašcima za mačke“: doktrinarna vrata su zatvorena, ali se stvara mali pastoralni otvor, na dnu vrata (/ stranice), da bi mačka mogla proći. Kao što je u lipnju 2018. izneseno u DICI-ju, „Nema sumnje da kardinal Marx, mačka s križem i mitrom, 'stručni sudac za sve slučajeve', ne prolazi kroz pastoralna vrata za mačku da bi doktrinarna vrata ostavio zatvorena.“

Od Amazonije do Njemačke

Već se pojavljuju tvrdnje generalnih vikara deset njemačkih biskupija, gdje „sinodalni put“ započinje ravno iz smjera sinode koja je upravo završila. Tih deset biskupija su Berlin, Essen, Hamburg, Hildesheim, Limburg, Magdeburg, Münster, Osnabrück, Speyer i Trier. Njihovi generalni vikari izdali su 5. studenoga otvoreno pismo pozivajući Crkvu „u kojoj se pluralnost i raznolikost priželjkuju i dopuštaju“, jer samo otvorena i raznolika Crkva ima priliku „ostati učinkovito prisutna“ u društvu.

Tijekom dvije godine „sinodalnog puta“ koji započinje 1. prosinca, Njemačka biskupska konferencija

blisko će surađivati s pokretom ZdK (Središnji komitet njemačkih katolika) koji otvoreno podupire kraj svećeničkoga celibata, ređenje žena i blagoslov istospolnih parova u crkvama.

Primjećujući da takve promjene mogu biti bolne, generalni vikari izrazili su nadu da će „sinodalni put“ pokrenuti „iskren i otvoren dijalog, obilježen međusobnim povjerenjem i poštovanjem, kao i željom za međusobnim razumijevanjem“. Zato oni ne oklijevaju tražiti od Biskupske konferencije i ZdK da se „suzdrže od insinuacija ili čak optužbi za nedostatak pravovjerja“. Oni tvrde da bi povjerenje u „Božji Duh“ pomoglo sudionicima da poduzmu „razumne korake“ za obnovu Crkve – pluralnu i raznoliku Crkvu u njezinoj slici i liku. Može se razumjeti strah koji je na kraju ljeta izrazio kardinal Rainer Woelki iz Kölna – prilično izoliran u srcu Biskupske konferencije – zbog „raskola unutar Crkve u Njemačkoj“ i rođenja „Njemačke nacionalne crkve“.

Internetska peticija pokrenuta je 4. studenog i prikupila je preko 2.000 potpisa u četiri dana. Pod naslovom „Amazonien auch bei uns!“ (Amazonija i kod nas!), čiji je autor austrijski svećenik, bivši profesor pastoralne teologije na Sveučilištu u Beču, Paul Zulehner, koji poziva na ređenje oženjenih muškaraca i ženski đakonat. Zato on ne upotrebljava izraz „viri probati“ već izraz „personæ probatæ“, da bi uključio muškarce i žene.

Ova je peticija upućena papi i crkvenim vođama njemačkog govornog svijeta, nadahnuta prijedlozima iz Amazonske sinode, koju Paul Zulehner smatra povijesnim događajem za Crkvu: „Ona će dati poticaj našim mjesnim crkvama, ako se sada iskoristi ovaj kairos (milosni trenutak)“. Rajna je zagadila Amazoniju. Hoće li Tiber biti očuvan od tog onečišćenja?

Contra recentia sacrilegia
– Prosvjed protiv svetogrdnih djela pape Franje

Mi, potpisani katolički svećenici i laici intelektualci, prosvjedujemo protiv svetogrdnih i praznovjernih djela koja je papa Franjo, Petrov nasljednik, počinio na upravo završenoj Amazonskoj sinodi u Rimu i osuđujemo ih.

To su ova svetogrdna djela:

– Dana 4. listopada Papa Franjo je pribivao činu idolopoklonstva poganskoj božici Pachamami.

– Dopustio je da se to klanjanje održi u Vatikanskim vrtovima, čime je oskvrnuo okolicu mučeničkih grobova i crkve Petra apostola.

– Sudjelovao je u tom idolopoklonstvenom štovanju blagoslovivši drvene kipove Pachamame.

– Dana 7. listopada idol Pachamame postavljen je pred glavni oltar u Svetom Petru, a zatim je u procesiji donesen u sinodalnu

dvoranu. Papa Franjo molio je u svečanosti koja je uključivala taj kip i zatim se pridružio procesiji.
– Kad su drvene kipove toga poganskog božanstva, svetogrdno smještene u crkvu Santa Maria na Traspontini, katolici zgroženi tim obeščašćenjem crkve uklonili odatle i bacili u Tiber, papa Franjo se 25. listopada ispričao za to uklanjanje te je u crkvu smješten novi drveni kip Pachamame. Tako se obeščašćivanje nastavilo.
– Dana 27. listopada na Misi kojom je sinoda završena primio je zdjelu upotrijebljenu u idolopoklonstvenom štovanju Pachamame i postavio je na oltar.

Papa Franjo osobno je potvrdio da su ti drveni kipovi poganski idoli. U isprici zbog njihova uklanjanja iz katoličke crkve izričito ih je nazvao Pachamamom, imenom lažne božice majke zemlje prema južnoameričkim poganskim vjerovanjima.

Razne vidike toga događanja osudili su kao idolopoklonstvene i svetogrdne kardinal Walter Brandmüller, kardinal Gerhard Müller, kardinal Jorge Urosa Savino, nadbiskup Carlo Maria Viganò, biskup Athanasius Schneider, biskup José Luis Azcona Hermoso, biskup Rudolf Voderholzer i biskup Marian Eleganti. Konačno ih je u intervjuu jednako ocijenio i kardinal Raymond Burke.

To sudjelovanje u idolopoklonstvu nagovijestila je "Izjava o ljudskom bratstvu", koju su potpisali papa Franjo i Ahmed el-Tajeb, veliki imam džamije Al-Azhar, 4. veljače 2019. U njoj se tvrdi:

„Mnoštvo i raznolikost religija, boja kože, spolova, rasa i jezika jest mudra božanska volja, kojom je Bog stvorio ljudska bića. Ta je božanska mudrost izvor iz kojeg proizlazi pravo na slobodu vjerovanja i slobodu da se bude drugačiji."

Uključenost pape Franje u idolopoklonstvene svečanosti pokazuje da je tu izjavu shvatio u inovjernom smislu, koji omogućuje da se pogansko štovanje idolâ smatra dobrom što ga Bog aktivno hoće.

Štoviše, iako je privatno rekao biskupu Athanasiusu Schneideru: „Možete reći da taj izričaj o raznolikosti religija znači permisivnu

Božju volju…” , Franjo nikad nije abudabijsku izjavu u skladu s time ispravio. U govoru na općoj audijenciji nakon toga, 3. travnja 2019., u odgovoru na pitanje ,,Zašto Bog dopušta da postoji tako mnogo religija?” uputio je uzgred na ,,permisivnu Božju volju” kako je tumači skolastička teologija, ali je pojmu pridao pozitivno značenje, izjavivši da je ,,Bog to želio dopustiti”, jer iako ,,postoji tako mnogo religija”, ,,one uvijek gledaju u nebo, gledaju u Boga”. Tu nema ni najmanje naznake da Bog dopušta postojanje lažnih religija na isti način na koji dopušta postojanje zla uopće. Naprotiv, jasno se podrazumijeva da Bog dopušta da postoji ,,tako mnogo religija” jer su one dobre, zato što ,,uvijek gledaju u nebo, gledaju u Boga”.

Još gore, papa Franjo je odonda potvrdio neispravljenu abudabijsku izjavu osnutkom ,,međuvjerskog povjerenstva”, poslije službeno nazvanog ,,Visoko povjerenstvo”, smještenog u Ujedinjenim Arapskim Emiratima i zaduženog za promidžbu ,,ciljeva” abudabijskog dokumenta, kao i promidžbu smjernice Papinskog vijeća za međuvjerski dijalog voditeljima svih rimokatoličkih visokoobrazovnih ustanova, a neizravno i katoličkim sveučilišnim profesorima, da ,,što šire razglase taj dokument”, pa tako i njegovu neispravljenu tvrdnju da Bog želi ,,raznolikost religija” kao što želi raznolikost boja kože, spolova, rasa i jezika.

Klanjanje bilo komu i bilo čemu osim jedinom pravom Bogu, Presvetom Trojstvu, povreda je prve Božje zapovijedi. Baš svako sudjelovanje u bilo kojem obliku štovanja idolâ osuđeno je tom zapovijeđu i objektivno je težak grijeh, bez obzira na subjektivnu odgovornost, koju može prosuditi samo Bog.

Da žrtva poganskim idolima nije prinesena Bogu, nego đavlima, ranu je Crkvu poučio sv. Pavao u Prvoj poslanici Korinćanima:

,,Što dakle govorim? Idolska žrtva da je što? Ili idol da je što? Ali što žrtvuju neznabošci, zlim duhovima žrtvuju, a ne Bogu. A ja neću, da vi budete zajedničari sa zlim duhovnima. Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu zlih

duhova; ne možete biti zajedničari stola Gospodnjega i stola zlih duhova.” (1 Kor 10, 19–21).

Tim je djelima Papa Franjo na sebe navukao prijekor izrečen na Drugom Nicejskom koncilu:

„Mnogi pastiri opustošiše moj vinograd, onečistiše nasljedstvo moje. Jer slijedili su bezbožne ljude i uzdajući se u njihove mahnitosti klevetali su svetu Crkvu, koju je Krist, Gospodin naš, sebi zaručio, te nisu lučili sveto od svjetovnoga, nego su tvrdili da se ikone našega Gospodina i Njegovih svetaca ne razlikuju od drvenih kipova sotonskih idola.”

S neizmjernom tugom i dubokom ljubavlju prema Stolici sv. Petra, molimo svemogućeg Boga da krivce među članovima Svoje Crkve na zemlji poštedi kazne koju zaslužuju za te strašne grijehe.

S poštovanjem tražimo od pape Franje da se javno i nedvosmisleno pokaje za te objektivno teške grijehe i za sve javne uvrede koje je nanio Bogu i pravoj vjeri te da za njih dade zadovoljštinu.

S poštovanjem tražimo od svih biskupa Katoličke Crkve da papi Franji upute bratsku opomenu zbog tih sablazni te da upozore svoje vjernike da se prema od Boga objavljenom katoličkom vjerskom nauku izlažu opasnosti od vječnog prokletstva ako slijede Franjin primjer kršenja prve Božje zapovijedi.

9. studenoga 2019., blagdan posvete Lateranske bazilike

„Terribilis est locus iste: hic domus Dei est et porta cæli;
et vocabitur aula Dei” (Gen 28,17)
(Strašno je mjesto ovo. Ovdje je dom Gospodnji i vrata nebeska
i zvat će se dvor Božji. (Post 28,17))

Sadržaj:

Predgovor: Došašće Gospodinovo… ili antidošašće u Rimu?...........1
Sinoda koja bi trebala „spasiti” Amazoniju i Crkvu. 4
Sinoda o Amazoniji: ono najgore dogodilo se već u početku 11
Pogled unatrag na skandal s Pachamamom......................................15
Idolopoklonstvo Pachamame u svjetlu Izjave iz Abu Dhabija.........18
Sinoda o Amazoniji otvara vrata ređenju oženjenih muževa 24
Contra recentia sacrilegia – Prosvjed protiv svetogrdnih djela pape Franje...30

Naslovi koje možete naručiti u Hrvatskome tajništvu FSSPX-a:

Nadbiskup Lefebvre: Izjave i propovijedi	15 kn
Kratak kritički pregled Novog reda Mise	15 kn
Latinsko-hrvatski mali misal	15 kn
Moj prvi misal	49 kn
Na braniku – apologetski priručnik	60 kn

Knjižice i letci: ´Je li Isus Krist Sin Božji´, '62 razloga za tradicionalnu Misnu Žrtvu', 'Što sam vidio?' (ukazanja Gospe Fatimske), 'Tko su lefebvreovci?', 'Čudotvorna medaljica'

Rimski misal za puk (hrv. prijevod) dobrovoljni prilog

Napomena: U cijene nije uključena poštarina

NOVO!
Zidni liturgijski kalendar
za predstojeću 2020. godinu

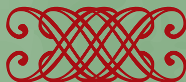
A3 format, 13 listova
Cijena: 35 kn
(+ poštanski troškovi)

Časopis nema prodajnu cijenu, no bit ćemo zahvalni za svaki prilog da bi se pokrili troškovi tiska i poštarine te omogućili daljnji projekti tiskanih izdanja!

Posjetite nas na našoj web-stranici:

christusrexhrvatska.blogspot.hr

Izdavač:
Hrvatsko tajništvo FSSPX-a / Udruga svetog Josipa
Vatroslava Lisinskog 1, 10370 Dugo Selo
fsspxhr@gmail.com
Uredništvo:
p. Stefan Frey, p. Marko Tilošanec
IBAN:
HR3423600001102463734
SWIFT (BIC):
ZABA HR 2X
ISSN: 1849-6695

INSTAURARE

OMNIA IN CHRISTO

